

فرسودگی شغلی پرستاران شاغل در بخش های مراقبت ویژه وابسته به مراکز آموزشی و درمانی

دانشگاه علوم پزشکی مشهد در سال ۱۳۹۰

حسین رنجبر^۱، محمد مجتبی^۲، حسین نامدار ارشتاب^{۳*}

۱- استادیار پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تربیت حیدریه، تربیت حیدریه، ایران

۲- استادیار پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران

۳- استادیار پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

چکیده

زمینه و هدف: فرسودگی شغلی در حرفه‌های مددسان شایع بوده و سطوح بالایی از این مشکل در حرفه‌های بهداشتی و درمانی مخصوصاً در پرستاران بخش‌های ویژه ثبت شده است. این پژوهش با هدف تعیین فرسودگی شغلی در بین پرستاران شاغل در بخش‌های مراقبت ویژه وابسته به مراکز آموزشی و درمانی دانشگاه علوم پزشکی مشهد انجام شد.

روش‌ها: این مطالعه از نوع توصیفی مقطعی است. جامعه مورد مطالعه را پرستاران شاغل در بیمارستان‌ها وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهر مشهد (۸۰ نفر) در سال ۹۰ تشکیل می‌دادند. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه فرسودگی شغلی ماسلاج (MBI) بود. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۱/۵ انجام شد.

نتایج: میانگین شدت خرد مقياس مسخر شخصیت، تحلیل عاطفی و فقدان موفقیت فردی به ترتیب $25/32 \pm 12/57$ و $35/8 \pm 27$ بود. بعلاوه سن ($49/40 = 48$) و سابقه کار ($0/40 = 0$) وابسته خطی معکوس با شدت فقدان موفقیت فردی داشت ($P=0/001$).

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان دهنده آن است که سطح بالای فرسودگی شغلی به خصوص در خرد مقياس عدم موفقیت فردی در بین پرستاران بخش‌های ویژه وجود دارد. لذا با توجه به اهمیت بالای این بخش‌ها نیاز به توجه بیشتر مسئولین به این قشر زحمتکش و مشارکت دادن پرستاران در تصمیم‌گیری‌های سازمانی می‌تواند تا حدی زیادی از فرسودگی شغلی و عوارض آن پیشگیری نماید.

کلمات کلیدی: فرسودگی شغلی، پرستاران، بخش‌های مراقبت ویژه

*آدرس نویسنده مسئول: دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران.

آدرس پست الکترونیک: namdarh@tbzmed.ac.ir

مراقبت ویژه نتایج جبران ناپذیری به بار می‌آورد (۹). در حرفه پرستاری پرستاران سطوح متفاوت فرسودگی را تجربه می‌نمایند (۱۰). مطالعات اندکی در زمینه فرسودگی شغلی در بین پرستاران مراقبت‌های ویژه انجام شده است.

در راستای پوشش خلاصه اطلاعاتی موجود و با توجه به اهمیت نیروی کار شاغل در بخش‌های مراقبت ویژه، پژوهش حاضر با هدف تعیین فرسودگی شغلی در بین پرستاران شاغل در بخش‌های مراقبت ویژه وابسته به مراکز آموزشی و درمانی دانشگاه علوم پزشکی مشهد در سال ۱۳۹۰ انجام شد.

روش‌ها

این مطالعه از نوع توصیفی مقطعي است که طی آن به روش سرشماري کليه پرستاران داراي مدرك كارشناسي و كارشناسي ارشد با حداقل شش ماه سابقه شغلی در بخش‌های ویژه شاغل در بيمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهر مشهد در سال ۱۳۹۰ انجام گرفت.

روش جمع‌آوری اطلاعات روش کاغذ - قلم و ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه فرسودگی شغلی ماسلاچ^۱ بود. اين ابزار شامل ۲۲ گوئيه و سه مؤلفه خستگي عاطفي (۹ گوئيه)، مسخ شخصيت (۵ گوئيه) و عدم موفقیت فردی (۸ گوئيه) است. بعد خستگي عاطفي، خسته‌شدن از کار و فعالیت زياد هيچانی؛ بعد مسخ شخصيت، درجه بي احساس بودن و احساس فقدان شخصيت و بعد عدم موفقیت فردی احساس بي کفايتی و عدم موفقیت‌های کاري يك فرد را ارزياي می‌کند.

پاسخ دهنديگان با استفاده از درجه بندی ۶ نمره‌اي (=۰ هرگز و =۶ هر روز) فراوانی و درجه‌بندی ۷ نمره‌اي (=۰ هرگز و =۷ خيلي شديد) شدت هر يك از گوئيه‌ها را مشخص کردند. نحوه امتياز بندی هر يك از ابعاد فرسودگی شغلی بدین قرار بود: در بعد خستگي عاطفي امتياز کمتر از ۱۷ برای فراوانی و کمتر از ۲۵ برای شدت خستگي عاطفي کم، امتياز ۲۹ - ۱۸ برای فراوانی و ۳۹ - ۲۶ برای شدت خستگي عاطفي متوسط و امتياز بالاتر از ۳۰ برای فراوانی و بيشتر از ۴۰ برای شدت خستگي عاطفي زياد در نظر گرفته شد. در بعد مسخ شخصيت امتياز کمتر از ۵ برای فراوانی و کمتر از ۶ برای شدت مسخ شخصيت کم، امتياز ۱۱ - ۶ برای فراوانی و ۱۴ - ۷ برای شدت مسخ

مقدمه

قسمت عمده‌اي از زندگي روزانه هر شخص صرف اشتغال به کار می‌شود. فعالیت کاري از نظر سلامت روانی شخص، فعالیتی مهم به حساب می‌آيد و کار وسیله‌ای است که برای فرد استقلال به بار می‌آورد و رشد عزت نفس او را موجب می‌گردد (۱). کار منبع مهمی از تنيدگی در تمام حرفه‌ها محسوب می‌شود که فرسودگی شغلی را به همراه دارد (۲).

فرسودگی شغلی سندروم روانشناختی است که از پاسخ به عوامل تنش‌زاي بین فردی در کار ناشی می‌شود (۳). محیط‌های درمانی همواره گرفتار طيف وسیعی از عوامل استرس‌زا نظیر مواجه با بیماری‌های شدید و مرگ بیماران، حجم زیاد کار و ابهام نقش می‌باشند. در حرفه‌های بهداشتی درمانی به افراد آموزش داده می‌شود که به نیازهای دیگران قبل از نیازهای خود توجه کنند؛ آنها در هر روز کاري خود با فشار هيچانی ناشی از رسیدگی به افراد بیمار یا در حال مرگ یا افرادي که نیازهای هيچانی و فيزيکي زيادي دارند مواجه می‌باشند. اين فشار هيچانی با عوامل تنش‌زاي ذاتي ديجر موجود در محیط کار تقام شده و منجر به آسيب‌پذيری حرفه‌های بهداشتی و درمانی در برابر فرسودگی می‌شود. هزينه فرسودگی شغلی بالاتر از تنيدگی بوده و نه تنها روی خود فرد بلکه روی افراد خانواده، دوستان و همکاران نيز تاثير گذار است (۴).

عواملی مانند شيفت کاري، استفاده ناكافی از توانابی‌های شخصي، حجم کار زياد، تعييض در ميزان دستمزد، آينده شغلی مبهم، رابطه با همکاران، وضعیت کيفي ابزار آلات و احتمال خطرجسمی و کمي حجم کار در يك محیط کار پر تكرار و یکنواخت در ايجاد فرسودگی شغلی دخالت دارند (۵).

پرستاری به عنوان يك حرفه مستلزم صرف زمان و انرژي زيادي در رابطه با افرادي است که به دنبال درمان و مراقبت هستند، در چنین شرایطی احتمال فرسودگی بالقوه شدید می‌باشد (۶-۸). شرایط محیط کار و بار کاري مرتبط با آن از جمله عوامل تعیین کننده سندروم فرسودگی شغلی محسوب می‌شوند. بخش‌های مراقبت ویژه با توجه به موقعیت خاص خود با سطح بالايی از تنش‌های مرتبط کاري همراه می‌باشند که عاملی شناخته شده برای افزایش فرسودگی شغلی محسوب می‌گردد. فرسودگی شغلی موجب غيبت از کار و جابجايی بين بخشی در بین پرستاران شده و در نهايیت منجر به کاهش سطح كيفيت مراقبت‌ها می‌گردد و در نهايیت اين مسائل در بخش‌های

^۱ - Maslach Burnout Inventory

استفاده از نظر شدت در بعد تحلیل عاطفی و مسخ شخصیت در سطح متوسط و در بعد فقدان موفقیت فردی در سطح بالا می باشند (جدول ۱).

جدول ۱- توزیع فراوانی ابعاد سه گانه فرسودگی شغلی در واحدهای پژوهش (از نظر شدت و فراوانی)

بالا		متوسط		پایین		سطح		میزان
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
۱۶/۲۵	۱۳	۳۷/۵	۴۶/۲۵	۳۰	۴۶/۲۵	۳۷	۴۶/۲۵	تحلیل فراوانی
۷/۵	۶	۳۵	۵۷/۵	۲۸	۵۷/۵	۴۶	۵۷/۵	عاطفی شدت
۱۸/۷۵	۱۵	۳۵	۲۸	۴۶/۲۵	۳۷	۴۶/۲۵	۴۶/۲۵	مسخ فراوانی
۱۶/۲۵	۱۳	۳۷/۵	۴۶/۲۵	۳۰	۴۶/۲۵	۳۷	۴۶/۲۵	شخصیت شدت
۱۰۰	۸۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	فقدان فراوانی
۵۳/۷۵	۴۳	۳۰	۲۴	۱۶/۲۵	۱۳	۱۶/۲۵	۱۳	موفقیت شدت فردی

در مورد عوامل فردی اجتماعی پرستاران سن با فراوانی بعد فقدان موفقیت فردی ارتباط خطی مستقیم و با شدت بعد فقدان فردی ارتباط خطی معکوس و سابقه شغلی با فراوانی و شدت بعد فقدان فردی ارتباط خطی معکوس داشت. ارتباط معنی‌داری بین سایر متغیرهای فردی و شغلی با ابعاد سه گانه فرسودگی شغلی یافت نشد. (جدول ۲).

جدول ۲- ارتباط عوامل فردی با فرسودگی شغلی در واحدهای مورد مطالعه

متغیر	فراآنی بعد فقدان فردی	شتت بعد فقدان فردی
سن	$r = -0.489$ $p = 0.001$	$r = +0.471$ $p = 0.001$
سابقه شغلی	$r = -0.477$ $p = 0.001$	$r = -0.442$ $p = 0.001$

بحث

یافته‌های این مطالعه نشان داد که افراد شرکت کننده در مطالعه از نظر ابعاد تحلیل عاطفی و مسخ شخصیت در حد متوسط و در بعد فقدان موفقیت فردی در سطح بالایی قرار دارند. این نتایج با مطالعات پیشین در این زمینه همسویی دارد (۱۳-۱۶). در مورد تحلیل عاطفی موبیلی^۱ می‌گوید وقتی کارکنان پرستاری دچار تحلیل عاطفی می‌شوند دیگر تحمل خویشن را نداشته در

شخصیت متوسط و بیشتر از ۱۲ برای فراوانی و بیشتر از ۱۵ برای شدت مسخ شخصیت زیاد در نظر گرفته شد. در بعد عدم موفقیت فردی امتیاز بیشتر از ۴۰ برای فراوانی و بیشتر از ۴۴ برای شدت کم، امتیاز ۳۹-۳۴ برای فراوانی و ۳۷-۴۳ برای شدت متوسط و زیاد عدم موفقیت فردی مد نظر بود. امتیاز بالای خستگی هیجانی، مسخ شخصیت و عدم موفقیت فردی بالای سطوح بالای فرسودگی شغلی را نشان می‌دهند.

روایی و پایایی ابزار مورد استفاده، در مطالعات قبلی خارج و داخل کشور تایید شده است (۱۱، ۱۲). پرسشنامه توسط پرستاران شاغل در بخش‌های ویژه و با رضایت آنان تکمیل و جمع‌آوری گردید. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۱/۵ انجام گرفت. برای توصیف یافته‌ها از آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار) و برای تعیین ارتباط بین ابعاد سه گانه فرسودگی شغلی با متغیرهای فردی و شغلی از آزمون همبستگی و مجذور کای استفاده گردید.

نتایج

در این مطالعه میانگین سنی افراد شرکت کننده در مطالعه $32/23 \pm 8/58$ سال بود. از نظر جنس ۴۸ نفر (۴۶/۲۵ درصد) زن و مابقی مرد بودند. سطح تحصیلات اکثر $74/5$ نفر (۴۶/۲۵ درصد) کارشناسی، میانگین سابقه کار $8/67 \pm 0/68$ بودند. نتایج نشان داد که $53/5$ درصد افراد مورد مطالعه از سطح متوسط تا بالای فراوانی تحلیل عاطفی، $53/5$ درصد از سطح متوسط تا بالای فراوانی مسخ شخصیت و 100 درصد از سطح بالا بود. میانگین فردی فقدان موفقیت فردی برخوردار می‌باشند. میانگین فراوانی مسخ عاطفی $19/62 \pm 8/39$ ، میانگین فراوانی مسخ شخصیت $4/34 \pm 4/97$ و میانگین فراوانی فقدان موفقیت فردی $6/31 \pm 9/49$ بود. توجه به امتیاز بندی ابزار مورد استفاده از نظر فراوانی در بعد تحلیل عاطفی و مسخ شخصیت در سطح متوسط ولی در بعد فقدان موفقیت فردی در سطح بالا بود.

همچنین نتایج نشان داد که $41/9$ درصد افراد مورد مطالعه از سطح متوسط تا بالای شدت تحلیل عاطفی، $8/2 \pm 8/4$ درصد از سطح متوسط تا بالای شدت فقدان موفقیت فردی برخوردار بودند. میانگین شدت تحلیل عاطفی $25/32 \pm 12/57$ ، میانگین شدت مسخ شخصیت $9/20 \pm 5/85$ و میانگین شدت فقدان موفقیت فردی $35/8 \pm 8/27$ بود. توجه به امتیاز بندی ابزار مورد

همچنین در مطالعه دیگری رابطه معکوس میان سن و فرسودگی شغلی مشاهده شد (۱۸). احتمالاً افراد جوان معمولاً بهدلیل نداشتن تجربه و ناتوانی در برطرف کردن احساسات ناشی از کار، فرسودگی شغلی را بیشتر تجربه می‌کنند. از طرفی یافته‌ها نشان داد که سابقه خدمت با فقدان موقفيت فردی رابطه خطی معکوس داشت. این یافته با نتایج مطالعه رفعی همسو است. این امر احتماً ل ناشی از این باشد که افزایش سابقه کار، باعث افزایش مهارت‌های کاری شده و بنابراین منجر به کاهش احساس فقدان موقفيت فردی می‌شود. در برخی مطالعات نیز سطح پایین و متوسط فرسودگی شغلی گزارش شده است (۱۹) که احتمالاً می‌تواند ناشی از تفاوت در ساختار نظام بهداشتی این کشورها باشد.

نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان دهنده آن است که سطح بالای فرسودگی شغلی بهخصوص در خرده مقیاس عدم موقفيت فردی در بین پرستاران بخش‌های ویژه وجود دارد. لذا با توجه به اهمیت بالای این بخش‌ها نیاز به توجه بیشتر مسئولین به این قشر زحمتکش و مشارکت دادن پرستاران در تصمیم‌گیری‌های سازمانی می‌تواند تا حدی زیادی از فرسودگی شغلی و عوارض آن پیشگیری نماید.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از پرستاران شاغل در بخش‌های ویژه مراکز آموزشی درمانی امام رضا و قائم وابسته به دانشگاه علوم پژوهشی مشهد که صادقانه در امر این پژوهش شرکت و ما را یاری نموده‌اند تشکر و قدردانی می‌شود.

نتیجه ممکن است دچار گستگی عاطفی یا بی‌تفاوتی شده و محدوده فعالیت و تماس خود را با بیماران کاهش دهند و در انجام وظایف محوله انرژی کمتری صرف کنند (۱۷).

در این مطالعه پایین بودن شدت تحلیل عاطفی در مقایسه با فراوانی آن در بین افراد مورد مطالعه نشان دهنده این حقیقت است که عوامل تنش‌زای ایجاد کننده تحلیل عاطفی نسبتاً فراوان بوده، اما تاثیرگذاری این عوامل روی پرستاران مورد مطالعه از شدت زیادی برخوردار نبوده است. در مورد احساس مسخ شخصیت متوسط تا بالا در محیط ایجاد می‌شود که افراد از تشویق مناسب و احساس کارایی و خودیابی بی‌بهره بوده و وظایف بهخوبی درک نمی‌شوند و قوانین و خط مشی‌ها توضیح داده نشده و محیط کار دلپسند نبوده و قادر شرایط لازم برای ایجاد آسایش فکری فرد است که در این محیط‌ها دیدگاه‌های انسانی پرستاران در مراقبت از بیماران کم رنگ می‌شود، اما بالا بودن سطح فقدان موقفيت فردی در افراد مورد مطالعه مسئله مهم و قابل توجه می‌باشد. زیرا نشان دهنده این است که پرستاران مورد مطالعه موقفيت لازم را در کار با مددجویان کسب و تجربه نمی‌کنند و این احساس می‌تواند منجر به بروز احساس از خود بیگانگی و فقدان نگرش‌های مثبت انسانی به هنگام ارائه مراقبت شود.

رفعی به نقل از پاینر و ماسلاچ (۱۹۸۷) می‌گوید احساس موقفيت فردی و تسلط در انجام وظایف وقتی به وجود می‌آید که فرد قادر به تاثیرگذاری در خط مشی سازمان باشد و بدین وسیله توانائی‌های خود را در معرض نمایش گذاشته و نگرش‌های مثبت در مورد خود و بیمارانش به دست آورده. در مورد مشخصات فردی و شغلی آزمون همبستگی نشان داد که سن با شدت فقدان موقفيت فردی ارتیاط خطی و معکوس و با فراوانی این بعد نسبت خطی و مستقیم داشت.

References

- 1- Ogden CL, Carroll MD, Kit BK, Flegal 1-Gueorguieva R1, Sindelar JL, Falba TA, Fletcher JM, Keenan P, Wu R, Gallo WT. The impact of occupation on self-rated health: cross-sectional and longitudinal evidence from the health and retirement survey.J Gerontol B Psychol Sci Soc Sci. 2009; 64(1):118-24.
- 2- Finney C, Stergiopoulos E, Hensel J, Bonato S, Dewa CS..Organizational stressors associated with job stress and burnout in correctional officers: a systematic review. BMC Public Health. 2013; 29;13:82.
- 3-Embriaco N, Azoulay E, Barrau K, et al. High level of burnout in intensivists: prevalence and associated factors. Am J Respir Crit Care Med. 2007; 175(7):686-692.
- 4-. Esfandiari G. Study of job burnout in the nurses employed at Sanandaj hospitals. Medical Science journal of Kordestan University. 2001; 4:36-41. [In Persian]
- 5-.McGrath A, Reid N, Boore J. Occupational stress in nursing. Int J Nurs Stud 2003; 40:555-65.
- 6- Okwaraji FE , Aguwa EN. Burnout and psychological distress among nurses in a Nigerian tertiary health institution. Afr Health Sci. 2014; 14(1): 237–245.
- 7- Lahana E, Papadopoulou K, Roumeliotou O, Tsounis A, Sarafis P, Niakas D. Burnout among nurses working in social welfare centers for the disabled. BMC Nurs. 2017 Mar 23;16:15.
- 8-Montgomery A, Spânu F, Băban A, Panagopoulou E. Job demands, burnout, and engagement among nurses: A multi-level analysis of ORCAB data investigating the moderating effect of teamwork. Burn Res. 2015;2(2-3):71-79.
- 9 Andolhe R, Barbosa RL, Oliveira EM, Costa AL, Padilha KG. Stress, coping and burnout among Intensive Care Unit nursing staff: associated factors. - Rev Esc Enferm USP. 2015 Feb; 49 Spec No:58-64.
10. Elrassas, H. H.; Shorub, E. M.; El-Okda, E.S. Testing burnout syndrome as a psychiatric disorder among nursing staff of different medical settings. Middle East Current Psychiatry: 2016 ; 23 (4): 208–214.
11. Moghaddasi J, Mehralian H, Aslani Y, Masoodi R, and Amiri M. Burnout among nurses working in medical and educational centers in Shahrekord, Iran. Iran J Nurs Midwifery Res. 2013; 18(4): 294–297.
- 12- Shahriari M, Shamali M, Yazdannik A. The relationship between fixed and rotating shifts with job burnout in nurses working in critical care areas. Iran J Nurs Midwifery Res. 2014; 19(4):360-5.
- 13- MC Grath."Occupational Stress in Nursing."nursing studies,1989:26,4.
14. Zhang XC, Huang DS, Guan P. Team.Job burnout among critical care nurses from 14 adult intensive care units in Northeastern China: a cross-sectional survey. - BMJ Open. 2014 19; 4(6).
- 15- Chuang CH, Tseng PC, Lin CY, Lin KH, Chen YY. Burnout in the intensive care unit professionals: A systematic review. Medicine (Baltimore). 2016; 95(50).
- 16- Lahana E,Papadopoulou K, Roumeliotou O, Tsounis A, Sarafis P, Niakas D.Burnout among nurses working in social welfare centers for the disabled. BMC Nurs. 2017 Mar 23;16(1):15.
- 17- Mobily,P."Staff Stress on Alzheimer unit."journal of pshychology Nursing.1992;30,4:25-31.
- 18-Robinson, s.,Roth,s.,Koim,J.,and eth."Nurses Burnout. Res Nurs Health.1991; 14:223-228.
- 19- Poghosyan L, Clarke SP, Finlayson M and Aiken LH. Nurse Burnout and Quality of Care: Cross-National Investigation in Six Countries. National Institutes of health.2010; 33(4), 288–298.

Job Burnout among Nurses Working in ICUs affiliated to the educational and therapeutic centers of Mashhad University of Medical Sciences

Hossein Ranjbar¹, Mohammad Mojalli², Hossein Namdar Areshtanab^{3*}

- 1- Assistant of Nursing, Torbat Heydariyeh University of Medical Sciences, Torbat Heydariyeh, Iran
- 2- Assistant of Nursing. Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran
- 3- Assistant Nursing Education, faculty of nursing and midwifery, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

***Corresponding Address:** faculty of nursing and midwifery, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

Email Address: namdarh@tbzmed.ac.ir

Abstract

Background & Aim: Job burnout is common in caring professionals; and high levels of the same are registered in healthcare professionals, especially, nurses in intensive care units. The purpose of this study was to determine the burnout among nurses working in intensive care units affiliated to educational and therapeutic centers of Mashhad University of Medical Sciences.

Method: This is a cross-sectional descriptive study, which was undergone through a census sampling method in hospitals related to Mashhad University of Medical Sciences ($n = 80$) in the year 2011. Data were collected by Maslach Job Wear Inventory (MBI). The data were analyzed using SPSS 11.5 software.

Results: The mean of severity of depersonalization, emotional analysis and lack of individual success were 9.20 ± 5.25 , 25.32 ± 12.57 , 35 ± 8.27 respectively. In addition, age ($r=-0.49$) and work experience($r=-0.48$) have a reverse linear relationship with the severity of the lack of individual success ($p = 0.001$).

Conclusion: The results of this study indicate that there is a high level of occupational burnout, especially in the aspect of individual inefficiency among nurses in special departments. Due to the high importance of these departments, more attention must be paid by the authorities to this workforce. Moreover, nurses should also be allowed to participate in organizational decision-making, which can prevent burnout and its complications to a high degree.

Keywords: Job burnout, nurses, intensive care units